

om prestaties in rekening te brengen die onder de concurrerende sector vallen. Hij zou zich enkel hoeven te voegen naar de rechtspraak Akzo⁽²⁾, dat wil zeggen hij zou ten minste zijn variabele kosten hebben te dekken.

Het arrest zet niet uiteen, in hoeverre de gereserveerde rechten de kosten hebben kunnen beïnvloeden, noch hoe zulks had moeten worden geverifieerd.

— Schending van artikel 88 EG:

Het arrest is in tegenspraak met de ruime beoordelingsvrijheid die de Commissie toekomt ten aanzien van een economisch ingewikkelde maatregel. Blijkens artikel 88 EG dient de Commissie over een ruime beoordelingsbevoegdheid te beschikken, niet alleen om te beoordelen of staatssteun verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, maar ook om een maatregel als staatssteun aan te merken wanneer de tussenkomst van de staat van ingewikkelde aard is.

— Schending van artikel 87 EG:

Het arrest gaat er ten onrechte van uit, dat ieder door de staat verleend voordeel steun vormt. Enkel de overdracht van financiële middelen kan als zodanig worden aangemerkt.

Het arrest geeft een onjuiste betekenis aan het begrip normale marktvoorwaarden.

(1) PB L 164 van 09.06.1998, blz. 37.

(2) Arrest van 13.07.1991, zaak C-62/86, Jurispr. blz. I-3359.

Hogere voorziening, op 27 februari 2001 ingesteld door Galileo Company en Galileo International, LLC tegen de beschikking, op 15 december 2000 in zaak T-113/99⁽¹⁾ tussen Galileo Company en Galileo International, LLC, ondersteund door Amadeus Global Travel Distribution SA, en Raad van de Europese Unie, ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen, gegeven door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer)

(Zaak C-96/01 P)

(2001/C 134/12)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 27 februari 2001 hogere voorziening ingesteld door Galileo Company, gevestigd te Windsor, Berkshire, Verenigd Koninkrijk, en Galileo International, LLC, gevestigd te Rosemount, Illinois, Verenigde Staten van Amerika, vertegenwoordigd door R. Plender QC, geïnstrueerd door K. Holmes en D. Austin, solicitors, van Richards Butler, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen de beschikking, op 15 december 2000 in zaak T-113/99 tussen Galileo Company en Galileo

International, LLC, ondersteund door Amadeus Global Travel Distribution SA, en Raad van de Europese Unie, ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen, gegeven door het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Tweede kamer).

Rekwiranten concluderen dat het den Hove behage:

1. de bestreden beschikking te vernietigen;
2. de door de Raad — ondersteund door de Commissie als interveniënte — voorgedragen exceptie van niet-ontvankelijkheid te verwerpen;
3. het beroep ontvankelijk te verklaren;
4. de zaak voor afdoening te verwijzen naar het Gerecht van eerste aanleg;
5. de Raad te verwijzen in de kosten van deze hogere voorziening, alsook in de kosten verbonden aan de uitspraak over de exceptie van niet-ontvankelijkheid van de Raad, met inbegrip van de kosten voor de beantwoording van de memorie in interventie van de Commissie.

Middelen en voornaamste argumenten

- a) Door te verklaren dat de bestreden maatregel de verzoekers, in hun objectieve hoedanigheid van „systeemverkoper”, op dezelfde wijze raakt als elke andere systeemverkoper, geeft het Gerecht van eerste aanleg blijk van een onjuiste rechtsopvatting wat een aantal belangrijke aspecten betreft:
 - i) Door de vaste rechtspraak van het Hof van Justitie niet in aanmerking te nemen en niet toe te passen, volgens welke een afzonderlijke onderneming, die deel uitmaakt van een groep van ondernemingen die vast en identificeerbaar is wanneer de betwiste maatregel wordt vastgesteld, niettemin door die maatregel individueel kan worden geraakt. Een dergelijke onderneming kan individueel worden geraakt, wanneer de maatregel van toepassing is op de ondernemingen die, op het tijdstip waarop hij werd vastgesteld, in de betrokken sector actief waren, en nalaat een overgangsregeling in te voeren om hen voor aanzienlijke schade te behoeden.
 - ii) Door niet te erkennen, dat het feit dat een maatregel van wetgevende aard is en op een categorie ondernemingen in het algemeen van toepassing is, niet belet dat hij in bepaalde omstandigheden sommige der betrokken marktdeelnemers individueel raakt.

- iii) Door de positie van de bestaande vier wereldwijde CRS-exploitanten met alle andere op de betrokken markt werkzame ondernemers, zoals systeemverkopers, luchtvaartmaatschappijen of abonnees, gelijk te stellen, en door aldus de rechtspraak van het Hof van Justitie, inzonderheid de beslissing van het Hof in de zaken Bock en Piraiki-Patraiki niet toe te passen.
- b) Door te verklaren dat uitzonderlijke economische omstandigheden niet betekenen, dat rekwiranten door de bestreden maatregel individueel worden geraakt, geeft het Gerecht van eerste aanleg blijk van een onjuiste rechtsopvatting:
- i) Door de beginselen niet toe te passen die in de arresten van het Gerecht van eerste aanleg in de zaken Codorniu/Raad en Extrament Industrie/Raad zijn geponeerd en nadien door het Gerecht van eerste aanleg en het Hof van Justitie zijn toegepast, en/of door die zaken niet of onvoldoende te onderscheiden.
- ii) Door geen rekening te houden met de beslissing van het Gerecht van eerste aanleg in zaak T-60/96, Merck e.a.

(¹) PB C 226, van 07.08.1999, blz. 34.

Beroep, op 27 februari 2001 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-98/01)

(2001/C 134/13)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 27 januari 2001 beroep ingesteld tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door F. Benyon en M. Patakia als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- a) vast te stellen dat de beperking van de verkrijging van stemgerechtigde aandelen van BAA plc (artikel 40 van de statuten) en de goedkeuringsregeling met betrekking tot vervreemding van activa, de zeggenschap in dochtermaatschappijen en ontbinding (artikel 10 van de statuten), onverenigbaar zijn met de artikelen 43 en 56 EG-Verdrag;
- b) het Verenigd Koninkrijk in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 40 van de statuten van BAA, inhoudende dat niemand meer dan een 15 %-belang in de vennootschap mag controleren, beperkt directe en indirecte investeringen en aldus mede de vestiging: dergelijke beperkingen vallen onder de artikelen 56 en 43 EG-Verdrag. Ook al is er geen sprake van een kennelijke discriminatie, moet een dergelijke beperking, die de uitoefening van deze vrijheden kan belemmeren, niettemin op grond van „dwingende vereisten van algemeen belang” gerechtvaardigd zijn en daartoe noodzakelijk en beschikt zijn.

Het Verenigd Koninkrijk heeft niet aangetoond, welke dwingende vereisten van algemeen belang beschermd moeten worden door de aan het bijzondere aandeel verbonden rechten en de 15 %-grens, en nog minder de evenredigheid hiervan. De veroorzaakte beperkingen van het vrije kapitaalverkeer en van de vestigingsvrijheid zijn derhalve in strijd met de verplichtingen van de lidstaten uit hoofde van de artikelen 43 en 56 van het Verdrag.

Het Verdrag kan worden geschonden doordat een lidstaat de vestigingsvrijheid of kapitaalbewegingen op een of andere wijze beperkt. De op BAA betrekking hebbende maatregelen van vennootschapsrecht zijn door de staat als overheid genomen en dienen dit karakter ook te behouden, aangezien volgens artikel 10, lid 1, van de statuten van BAA het bijzondere aandeel enkel mag worden overgedragen aan „een minister, een andere minister van de Kroon of een namens de Kroon optredend persoon”. In het bijzonder vanuit het oogpunt van handhaving van de uniformiteit en de voorrang van het gemeenschapsrecht kan het feit dat een lidstaat de door het Verdrag gewaarborgde vrijheden beperkt door middel van regelingen van het commune vennootschapsrecht, toetsing van de verenigbaarheid van deze beperkingen met het Verdrag derhalve niet in de weg staan.

Bij deze toetsing is de Commissie tot de conclusie gekomen, dat de beperkingen in de artikelen 10 en 40 van de statuten van BAA onverenigbaar zijn met de artikelen 43 en 56 van het Verdrag betreffende de vestigingsvrijheid en het vrije kapitaalverkeer.

Verzoek van de House of Lords van 8 februari 2001 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1) Consorzio del Prosciutto di Parma 2) Salumificio S. Rita SPA en 1) ASDA Stores Limited 2) Hygrade Foods Limites

(Zaak C-108/01)

(2001/C 134/14)

De House of Lords heeft bij beschikking van 8 februari 2001, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 7 maart